

[Aagaard]

Men når dette er sagt, vil jeg også godt tilføje, at udvalget måske kunne have taget lidt hensyn til den række af organisationer, som i lang tid har argumenteret for en anden placering af tilskudsmodtagerne. Jeg tænker her især på de folkelige og de kirkelige organisationer, på de store humanitære organisationer, som tålmodigt har ventet, til loven skulle op til revision.

I den forbindelse vil jeg godt som eksempel nævne, at f.eks. Hjerteforeningens placering efter den konservative opfattelse mindst burde have været inden for § 6 B, gruppe 2, måske endda gruppe 1, men det er forhold, som vi på tilsvarende måde som for andre organisationer vil se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Vi finder det overordentlig tilfredsstillende, at flere kulturtiltag nu kan fremmes med dette forslag, at oplysningsforbundenes centrale virksomhed er tilgodeset, og at friluftslivets andel er øget betydeligt. Disse forbedringer kan gennemføres samtidig med, at alle andre også får større beløb i 1993-94 set i forhold til sidste regnskabsår.

Afslutningsvis vil jeg gerne pointere, at vi i Det Konservative Folkeparti finder det helt naturligt, at idrætten fortsat er langt den største tilskudsmodtager. Det store og oftest helt ulønnede arbejde, der udføres for børn og unge igennem det frivillige foreningsarbejde, er efter vor opfattelse så værdifuldt, at tilskuddet herfra må ses som et overordentlig væsentligt, ja helt nødvendigt bidrag til at bevare det store folkelige engagement.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige Det Konservative Folkepartis støtte til gennemførelsen af dette forslag.

Helge Sander (V):

I juni i år stod Danmark på den anden ende. Vi var blevet europamestre i fodbold i Sverige, begejstringen var stor også i politiske kredse, blandt ministre, og jeg tror blandt folketingsmedlemmer i alle otte partier.

Jeg er vældig glad for, at det ikke er blevet glemt i dag, for et sådant resultat kommer ikke af sig selv, det var noget flot, det var noget imponerende, vi oplevede i disse dage, men baggrunden er jo, at der foregår et imponerende stort stykke ungdomsarbejde i Danmark, som også kommer til udtryk gennem sådanne resultater.

Denne betragtning er selvfølgelig især møntet på den mere eliteprægede del af dansk idræt, så jeg vil straks gå videre og sige, at jeg synes, at det i dag er måske endnu vigtigere, at vi nu er i stand til at opfylde nogle forpligtelser, som vi har stået med i de seneste år. Jeg mener faktisk, vi politikere er i restance i forhold til den brede folkelige idræt. Da breddeidrætsbetænkningen kom, lovede vi – og jeg tror også, jeg tør sige, at alle partier lovede – at vi skulle styrke bredden inden for idrætsarbejdet. Det samme gentog sig, da vi lavede lotto-loven, og vi må vel også sige til hinanden, at det har været beskedent, hvad vi har kunnet give, hvad vi har kunnet stille til rådighed, samtidig med at vi fremsatte nogle ønsker og gav udtryk for nogle intentioner.

Disse forventninger synes jeg vi har rimelig grund til at tro og formode vil blive opfyldt nu. Der er flere midler til rådighed, hvis dette lovforslag bliver realiseret, og jeg vil også gerne sige, at der er en række områder, hvor jeg både tror og håber, at idrættens organisationer vil yde en endnu større indsats. Foreningerne står kolossalt stærkt ude i lokalsamfundene, foreningerne har med deres netværk ikke mindst på lederplan mulighed for at løse nogle opgaver, som vi næsten ikke kan betale os fra. Det gør man allerede i dag i vid udstrækning, men jeg tror, vi alle sammen gerne så dette udvidet om muligt. Jeg har selv tidligere nævnt SSP-samarbejdet. Hvis vi kunne få idrætsvinklen ind dér, så mener jeg ikke bare, det blev 25 pct. stærkere, nej, jeg mener faktisk, det blev 100 pct. stærkere.

Hr. Peder Sass nævner i dag idræt i dagtimerne. Dér vil jeg sige, at der er en række områder, hvor jeg ved at de etablerede foreninger gør en stor indsats og forsøger at forny sig i overensstemmelse med de krav og de ønsker, der er i samfundet i dag. Uanset hvad det er, vil jeg i hvert fald håbe, at det bliver inden for disse rammer, for jeg tror, det er betydeligt stærkere, end hvis vi under udvalgsarbejdet begynder at lave en lang række ben inden for de forskellige områder, hvor vi mener der specifikt skal sættes ind.

Jeg vil også gerne sige, at jeg så gerne, at man f.eks. styrkede det internationale. Jeg har selv været ude til idrætsstævner, hvor man har manglet nogle få hundrede kroner i, at der kunne deltage hold fra Østeuropa. Men der er